

ADVIES Nr. 1.494

Zitting van woensdag 20 oktober 2004

FARAO - Bestrijding van de arbeidsongevallen - Vereenvoudiging van de aangifte - Voorontwerp van wet en ontwerp van koninklijk besluit

x x x

2.079-1

ADVIES Nr. 1.494

Onderwerp: FARAO - Bestrijding van de arbeidsongevallen - Vereenvoudiging van de aangifte - Voorontwerp van wet en ontwerp van koninklijk besluit

Bij brief van 28 april 2004 heeft de toenmalige Staatssecretaris voor Arbeidsorganisatie en Welzijn op het Werk, mevrouw K. VAN BREMPT, de Nationale Arbeidsraad om advies verzocht over een voorontwerp van wet houdende coördinatie van maatregelen ter bestrijding van de arbeidsongevallen en maatregelen ter vereenvoudiging van hun aangifte alsook over een ontwerp van koninklijk besluit houdende diverse bepalingen ter bestrijding van de ernstige arbeidsongevallen en vereenvoudiging van de arbeidsongevallenaangiften.

Het onderzoek van de adviesaanvraag werd toevertrouwd aan de commissie Individuele Arbeidsverhoudingen.

Op verslag van die commissie heeft de Raad op 20 oktober 2004 navolgend advies uitgebracht.

x x x

ADVIES VAN DE NATIONALE ARBEIDSRAAD

I. INLEIDING

De Nationale Arbeidsraad wordt geraadpleegd over een voorontwerp van wet houdende coördinatie van maatregelen ter bestrijding van de arbeidsongevallen en maatregelen ter vereenvoudiging van hun aangifte alsook over een ontwerp van koninklijk besluit houdende diverse bepalingen ter bestrijding van de ernstige arbeidsongevallen en vereenvoudiging van de arbeidsongevallenaangiften.

Die ontwerpteksten, welke een geheel vormen, hebben tot doel aanpassingen aan te brengen in de regelgeving betreffende de preventie en de reparatie van arbeidsongevallen om uitvoering te geven aan een aantal maatregelen in dit verband.

Blijkens de adviesaanvraag vormen genoemde maatregelen het resultaat van een reflectie over systemen die coherent in de arbeidsongevallenpreventie inpassen en tezelfdertijd eenvoudiger zijn en daardoor transparanter. Ze zijn vervat in het federaal actieplan voor de reductie van arbeidsongevallen, dat beoogt de veiligheid op de werkvloer te verbeteren (FARAO). Dit plan werd goedgekeurd tijdens de tweedaagse ministerraad van 20 en 21 maart 2004 te Raversijde en zal in fasen worden uitgevoerd.

De in de ontwerpen voorgestelde aanpassingen betreffen een deels de preventie van de arbeidsongevallen en anderdeels de bescherming van de rechten van het slachtoffer. Wat dit laatste aspect betreft, wordt de nadruk gelegd op de administratieve vereenvoudiging.

Wat het luik preventie betreft, hebben de ontwerpteksten in de eerste plaats betrekking op maatregelen om de herhaling van ernstige arbeidsongevallen te vermijden. Dienaangaande wordt in de huidige regelgeving bepaald dat na elk ernstig arbeidsongeval de administratie overgaat tot de aanstelling van een externe deskundige, die het ongeval moet onderzoeken met het doel preventiemaatregelen uit te werken. Wanneer de werkgever binnen 8 dagen evenwel een omstandig verslag aan de administratie meedeelt, kan zij afzien van de aanstelling van de deskundige.

Bij gebrek aan voldoende externe deskundigen, die aan de randvoorwaarden voldeden, kon de voornoemde regeling niet in werking treden.

In het kader van FARAO wordt nu een nieuwe regeling voorgesteld waarbij elk ernstig arbeidsongeval eerst onderzocht moet worden door de terzake bevoegde dienst voor preventie en bescherming op het werk, die maatregelen moet voorstellen. De resultaten hiervan dienen verwoord in een verslag dat binnen de 10 dagen aan de inspectie moet worden toegezonden. In afwezigheid van dergelijk verslag kan de inspectie een externe deskundige aanstellen. Genoemde regeling legt daarbij de verantwoordelijkheid voor het onderzoek en het bezorgen van het verslag niet in de eerste plaats bij de werkgever van het slachtoffer maar bij het hoofd van de opdrachtgevende lijn, zoals bijvoorbeeld de gebruiker van een uitzendkracht of een werkgever die met werkgevers van buitenaf werkt.

Met het oog op de verwezenlijking van die regeling worden in de eerste plaats een aantal begrippen ge(her)definieerd (hoofd opdrachtgevende lijn, ernstig arbeidsongeval, verslag). Voorts worden sommige bepalingen aangepast om ze in overeenstemming te brengen met de nieuwe notie hoofd van de opdrachtgevende lijn. Tenslotte worden ook de opdrachten van de interne preventiediensten aangepast.

Naast de voornoemde bepalingen worden in het luik preventie nog enkele andere punten opgenomen : het scheppen van een wettelijke basis om nadere regelen betreffende de opleiding van preventieadviseurs en coördinatoren te kunnen bepalen, de invoering van strafsancities voor coördinatoren, de aanpassing van de formulering van de wetsbepaling over het verlies van immuniteit van de werkgever bij zwaarwichtige overtreding op een wijze dat zij coherent kadert binnen de toepassing van de arbeidsinspectiewet van 1972 en tenslotte het aanvullen van de algemene preventieprincipes met het beginsel van de toepassing van een gepaste veiligheids- en gezondheidssignalering na uitputting van materiele en organisatorische maatregelen. Dit laatste punt betreft de herstelling van de omzetting van de Europese richtlijn 92/58, die gedeeltelijk werd tenietgedaan door een koninklijk besluit van 27 maart 1998.

Wat het luik administratieve vereenvoudiging betreft, voorzien de ter advies voorgelegde ontwerpen er vooreerst in dat de regelgeving betreffende de arbeidsongevallen wordt aangepast aan de elektronische gegevensstroom die ingezet wordt bij het aangeven van een arbeidsongeval. Voorts wordt de aangifteplicht die op diverse plaatsen in de regelgeving is opgenomen, geschrapt. De ongevallensteekkaart daarentegen wordt niet geschrapt omdat de inhoud ervan noodzakelijk blijft maar in het kader van de vereenvoudiging wordt de nadruk gelegd op het gebruik van een kopie van de arbeidsongevallenaangifte in plaats van de steekkaart.

II. STANDPUNT VAN DE RAAD

De Nationale Arbeidsraad heeft een onderzoek gewijd aan de ontwerpen die hem ter advies zijn voorgelegd.

De Raad staat gunstig tegenover het objectief van de overheid dat ertoe strekt om het risico op ernstige arbeidsongevallen te verminderen.

Wat de wijze betreft waarop in de ontwerpen aan dit objectief gestalte wordt gegeven, formuleert de Raad de hierna volgende bekommelingen.

Die bekommelingen hebben achtereenvolgens betrekking op de onderzoeksprocedure van de arbeidsongevallen, de verantwoordelijkheid voor het laten uitvoeren van het arbeidsongevallenonderzoek de definitie van het begrip "ernstig arbeidsongeval" en de termijn binnen dewelke de verzekeringsondernemingen de gegevens uit de aangiften aan het Fonds voor arbeidsongevallen moeten meedelen.

A. Onderzoeksprocedure van de arbeidsongevallen

De Nationale Arbeidsraad constateert dat, overeenkomstig de ter advies overlegde ontwerp teksten, ieder ernstig arbeidsongeval eerst en vooral en onmiddellijk door, al naargelang het geval, de interne of externe preventiedienst onderzocht moet worden die, na vaststelling van de oorzaken, preventiemaatregelen moet voorstellen. De resultaten hiervan worden opgenomen in een verslag dat door de werkgever dient te worden aangevuld met zijn beslissing over de te nemen maatregelen, een actieplan betreffende de uitvoeringstermijn ervan en, in voorkomend geval, het advies van het comité voor preventie en bescherming op het werk. Dit geheel vormt het omstandig verslag dat binnen tien dagen aan de inspectie moet worden toegestuurd. Op grond van materiële feiten kan de inspectie ook een voorlopig verslag binnen dezelfde termijn aanvaarden. In afwezigheid van een verslag binnen de tien dagen kan de inspectie een externe deskundige aanstellen.

De Raad is het erover eens dat elk ernstig arbeidsongeval het voorwerp moet uitmaken van een systematische en deskundige analyse met voorstel van maatregelen om herhaling te vermijden en dat hierbij alle belanghebbenden optimaal betrokken moeten worden (werkgever, werknemersvertegenwoordigers, preventiediensten, inspectie).

Dienaangaande wijst de Raad er vooreerst op dat het onderzoek van arbeidsongevallen een essentiële opdracht is van de inspectiediensten: die diensten beschikken daartoe over de vereiste onafhankelijkheid en bevoegdheden om de oorzaken van ongevallen op te sporen en de noodzakelijke preventiemaatregelen op te leggen. Deze opdrachten van de inspectie zijn niet enkel voorzien in de nationale wetgeving, maar eveneens vastgelegd in het door België geratificeerde IAO-verdrag nr. 81. Deze bepalingen werden als volgt gepreciseerd in de IAO-aanbeveling nr. 20 :

(...) les moyens suivants apparaissent propres à hâter en tous pays cette évolution :

(a) tous les accidents devraient être notifiés aux autorités compétentes et l'une des tâches primordiales des inspecteurs devrait consister à procéder à des enquêtes sur les accidents et en particulier sur ceux d'un caractère sérieux ou fréquent en vue d'étudier les mesures susceptibles d'en éviter le retour ; (...)

De Raad stelt evenwel vast dat de inspectie nu reeds onderbe-
mand is. Uit de opeenvolgende jaarverslagen blijkt immers duidelijk dat het beschik-
baar effectief jaar na jaar vermindert en dat de gemiddelde leeftijd van het korps
stijgt wat de nodige vervanging van de natuurlijke afvloeiingen duidelijk in de verf zet.
Die aanslepende afbouw leidt er volgens de Raad toe dat de handhaving van de re-
glementering onvoldoende gewaarborgd wordt, resulteert in een hoge taakbelasting
van ruim 3000 ondernemingen per inspecteur en onvermijdelijk problematische situa-
ties inzake arbeidsveiligheid veroorzaakt.

De Raad dringt dan ook aan op een grondige en structurele aan-
pak en versterking van de inspectiediensten.

Een grondige aanpak van deze structurele tekorten is echter bij-
zonder tijdrovend.

De Raad acht de voorgestelde maatregelen om de preventiedien-
sten te belasten met het arbeidsongevallenonderzoek aanvaardbaar als een oplos-
sing in afwachting van een meer grondige en structurele aanpak van de versterking
van de inspectiediensten.

Het beroep op de expertise van de preventiediensten is trouwens
in overeenstemming met de Europese kaderrichtlijn van 12 juni 1989, die de werkge-
vers oplegt om de activiteiten op het gebied van bescherming tegen en preventie van
de risico's in hun onderneming zelf te organiseren of op externe diensten beroep te
doen. Om de deskundigheid van die diensten te verzekeren, vraagt de Raad boven-
dien een bijzondere aandacht te besteden aan de vorming van de preventieadv-
seurs.

Met het oog op doeltreffende preventieve maatregelen dient volgens de Raad ook rekening te worden gehouden met het standpunt van de in de onderneming aanwezige werknemersvertegenwoordiging. Dienaangaande stelt de Raad vast dat in het ter advies overgelegde ontwerp van koninklijk besluit wordt bepaald dat, indien er in een onderneming een comité is opgericht, dit comité een advies over de voorgestelde preventieve maatregelen dient uit te brengen. Dit advies moet bij het omstandig verslag worden gevoegd samen met de beslissing die de werkgever o.m. op grond van dit advies over de maatregelen heeft genomen.

Teneinde de rol van het comité in de onderzoeksprocedure zoveel mogelijk te valoriseren, stelt de Raad voor om in het ontwerp van koninklijk besluit te preciseren dat het advies van het comité niet enkel betrekking heeft op de voorgestelde preventie maatregelen maar ook op de oorzaken die aan de basis liggen van het ongeval.

In dezelfde geest acht de Raad het geboden dat in het voorlopig verslag onverkort de bevindingen worden opgenomen van de afvaardiging, die krachtens de reglementering door het comité moet worden aangewezen om zich onmiddellijk na een ernstig arbeidsongeval ter plaatse te begeven (KB van 3 mei 1999 betreffende de opdrachten en de werking van de comités voor preventie en bescherming op het werk, art. 11).

Inderdaad is de Raad van oordeel dat de inspectie zo vlug mogelijk kennis moet krijgen van de standpunten die in het comité zijn ingenomen. Daartoe stelt hij ook voor dat, als er een voorlopig verslag wordt uitgebracht en het advies van het comité op dat ogenblik reeds is goedgekeurd, dit advies aan genoemd verslag wordt toegevoegd.

Tenslotte vestigt de Raad er de aandacht op dat de regelgeving betreffende de comités erin voorziet dat de opdrachten, die door de welzijnswet aan de comités zijn toevertrouwd, vervuld moeten worden door de syndicale afvaardiging, wanneer er in de onderneming geen comité aanwezig is, en via rechtstreekse participatie van de werknemers indien er in de onderneming geen vakbondsafvaardiging is opgericht (wet welzijn, art. 52 en 53; K.B. van 3 mei 1999 betreffende de opdrachten en de werking van de comités voor preventie en bescherming op het werk, art. 1 en 31 bis). De Raad vraagt dat in de memorie van toelichting bij het wetsontwerp aan die cascaderегeling wordt herinnerd.

B. De verantwoordelijkheid voor het laten uitvoeren van het arbeidsongevallenonderzoek

De Raad merkt op dat in het voorgestelde wetsontwerp ook situaties geregeld worden waarin zich ernstige arbeidsongevallen voordoen waarbij verschillende werkgevers zijn betrokken. Het ontwerp voorziet hiertoe in de introductie van de notie "hoofd van opdrachtgevende lijn".

De Raad stelt voor af te zien van deze regeling en uit te gaan van het principe van de samenwerking tussen de betrokkenen om aan deze bijzondere situaties tegemoet te komen.

Naast het geval van een onbevredigend voorlopig verslag acht de Raad het geboden dat de inspectiediensten steeds over de mogelijkheid zouden beschikken een deskundige aan te stellen bij indicaties over een gebrekkige samenwerking tussen de betrokken werkgevers, in complexe omstandigheden, in bijzonder ernstige gevallen en bij onwettelijke situaties waarin een preventiedienst ontbreekt zonder het voorlopig verslag en de periode van 10 dagen af te wachten. Daartoe stelt hij voor het artikel 94ter van de welzijnswet in die zin aan te passen.

Wanneer de inspectie een deskundige aanstelt, dient daarbij volgens de Raad te worden voorzien dat zij de kosten van de door haar aangestelde deskundige verdeelt tussen de betrokkenen op basis van hun oorzakelijke betrokkenheid. De beslissing wordt meegedeeld aan alle betrokken werkgevers en is vatbaar voor administratief beroep overeenkomstig de wet op arbeidsinspectie. Deze mogelijkheid om, bij aanstelling door de inspectie van een deskundige, de kosten onder de betrokken werkgevers te verdelen kan van aard zijn om tot een goede samenwerking te leiden van alle betrokken werkgevers en preventiediensten bij het onderzoek van het ongeval en het opmaken van het verslag.

De Raad stelt voor om op analoge wijze in een kostenverdeling te voorzien tussen het uitzendbureau en de gebruiker indien bij arbeidsongevallen overkomen aan een uitzendkracht door de inspectie een deskundige wordt aangesteld.

Voorts acht de Raad het aangewezen om bij betrokkenheid van verschillende werkgevers in de wetgeving te voorzien in bepalingen die deze werkgevers verplichten tot samenwerking bij het onderzoek van het ongeval en het opstellen van het preventieverslag. Dit verslag dient te vermelden welke werkgevers en preventiediensten aan de totstandkoming ervan hebben meegewerkt, wie de opstellers ervan zijn en aan welke werkgevers een afschrift ervan werd toegezonden. De samenwerking tussen de werkgevers houdt de verplichting in om de betrokken preventieadviseurs of deskundige toegang te geven tot alle betrokken arbeidsplaatsen, hem of haar alle door hem of haar nuttig geachte documenten te bezorgen, en te voorzien in een samenwerking met de preventiediensten en de comités voor preventie en bescherming van de betrokken werkgevers op deze arbeidsplaats. Bovendien dient deze samenwerking op eenvoudig verzoek van de preventieadviseur of deskundige uitgebreid tot de door hem of haar aangewezen andere werkgevers die werkzaam zijn of geweest zijn in de onderneming waar zich het arbeidsongeval voordeed.

De Raad acht het geboden om in deze gevallen te voorzien dat ook de preventiediensten en de comités voor preventie en bescherming van andere betrokken werkgevers met een eigen verklaring kennis nemen van de elementen van het verslag en dit desgevallend aanvullen met eigen vaststellingen rond de omstandigheden en oorzaken van het arbeidsongeval en de aanbevelingen om herhalingen van het ongeval te vermijden.

De Raad benadrukt dat ingevolge de verantwoordelijkheid vastgelegd in de welzijnswet en de wet op uitzendarbeid de verantwoordelijkheid voor de analyse van het arbeidsongeval bij de gebruiker ligt. De Raad stelt voor in het geval van uitzendarbeid de gebruiker en het uitzendbureau te verplichten tot samenwerking bij het onderzoek van het ongeval en het opstellen van het preventieverslag. Deze samenwerking houdt de verplichting in om de betrokken preventieadviseurs van de gebruiker en het uitzendkantoor of de deskundige toegang te geven tot alle door hem of haar nuttig geachte documenten, werkpostfiches, en kennis te nemen van alle procedures van selectie, opleiding, onthaal en werving van uitzendkrachten van de betrokken gebruiker en uitzendbureau. De Raad acht het aangewezen om in deze gevallen de mogelijkheid te voorzien dat ook de preventiedienst en desgevallend de betrokken comités voor preventie en bescherming met een eigen verklaring kennis nemen van de elementen van het verslag en dit desgevallend aanvullen met eigen vaststellingen rond de omstandigheden en oorzaken van het arbeidsongeval en de aanbevelingen om herhalingen van het ongeval te vermijden.

C. Definitie van het begrip "ernstig arbeidsongeval"

De Raad stelt vast dat in het kader van de nieuwe regeling met betrekking tot het onderzoek van ernstige arbeidsongevallen een herdefiniëring van het begrip "ernstig arbeidsongeval" in de ontwerp teksten is opgenomen. Het betreft meer bepaald een aanpassing van de omschrijving in artikel 26 van het koninklijk besluit van 27 maart 1998 betreffende het beleid inzake het welzijn van de werknemers bij de uitvoering van hun werk. Die nieuwe definitie voert een aanpassing in aan de Europese terminologieën betreffende de arbeidsongevallen in Europa en moet ondermeer automatiseren toelaten bij het gebruik van de elektronische arbeidsongevallenaangifte.

De Raad merkt op dat het zijn bekommernis is te komen tot een handige operationele definitie die in de ondernemingen vlot toepasbaar is en objectief is. Het lijkt hem daarom aangewezen om elementen te weren, die een inschatting vereisen of die de toepassing ervan ingewikkeld maken. Voorts pleit de Raad voor een niet al te ruime definitie teneinde de toepassing van het systeem beheersbaar te houden. Het is immers van belang dat er effectief ongevallenonderzoek gebeurt en dat de opvolging ervan kan verzekerd worden. Tenslotte vindt de Raad het belangrijk dat de definitie aansluit bij wat een weldenkend mens als ernstig beschouwt.

Tegen die achtergrond stelt de Raad volgende formulering voor die nauw aanleunt bij de huidige definitie in het voornoemd koninklijk besluit van 27 maart 1998 en bij de voorstellen in de ontwerp teksten om waar mogelijk aan te sluiten bij bestaande Europese coderingen:

"Een ernstig arbeidsongeval is een arbeidsongeval dat aanleiding heeft gegeven tot de dood of een arbeidsongeval waarvan het gebeuren in direct verband staat met een materieel agens dat voorkomt op de lijst opgenomen als bijlage I van dit besluit of waarvan de vorm van het ongeval voorkomt op de lijst opgenomen als bijlage II van dit besluit en dat aanleiding heeft gegeven tot :

- *hetzij een blijvend letsel*
- *hetzij een tijdelijk letsel waarvan de aard voorkomt op de lijst opgenomen als bijlage III van dit besluit"*

Wat de voornoemde bijlagen betreft stelt de Raad concreet voor deze als volgt in de reglementering op te nemen:

1. Bijlage 1

Lijst van materiële agentia als bedoeld in de definitie van ernstig arbeidsongeval

(gecodeerd overeenkomstig het Europees registratiesysteem voor oorzaken en omstandigheden van arbeidsongevallen in Europa)

- een machine of een toestel (codes 05.00 tot 05.99, 07.00 tot 07.99;09.00 tot 10.99)
- een installatie (codes 04.00 tot 04.99)
- een systeem voor gesloten of open transport en opslag (codes 11.00 tot 11.99, codes 14.10 tot 14.11)
- voertuigen voor transport over land (codes 12.00 tot 12.99)
- overige transportvoertuigen (codes 13.00 – 13.99)
- een steiger of bovengrondse constructie;(codes 02.00 tot 02.99)
- graafwerkzaamheden, sleuven, putten, onderaardse gangen, tunnels of onderwateromgeving bedoeld door de codes 03.01, 03.02 en 03.03
- veiligheidssystemen en veiligheidsuitrusting (codes 16.00 – 16.99);
- chemische stoffen, explosieven, radioactieve stoffen, biologische stoffen (codes 15.00 – 15.99, 17.05, 18.03 tot 18.05, 19.02 tot 19.03)

2. Bijlage II

Vorm van het ongeval als bedoeld in de definitie van ernstig arbeidsongeval

(de afwijkende gebeurtenissen zijn gedefinieerd en gecodeerd overeenkomstig het Europees registratiesysteem voor oorzaken en omstandigheden van arbeidsongevallen in Europa)

- afwijkende gebeurtenis als gevolg van een elektrische storing, explosie, brand (codes 10 – 19);
- afwijkende gebeurtenis door overlopen, kantelen, lekken, leeglopen, verdampen, vrijkomen (codes 20 – 29);
- breken, barsten, glijden, vallen, instorten van het betrokken voorwerp (codes 30 – 39);
- verlies van controle over een machine, vervoer- of transportmiddel, handgereedschap, voorwerp (codes 40 – 44);
- vallen van personen van hoogte (code 51); gegrepen of meegesleept worden door een voorwerp (code 63)

3. Bijlage III

Lijst van tijdelijke letsels als bedoeld in de definitie van ernstig arbeidsongeval

*(de letsels zijn gecodeerd overeenkomstig het Europees registratiesysteem voor oorzaken en omstandigheden van arbeidsongevallen in Europa en aangevuld met een aantal Belgische coderingen (aangeduid met een * na de code)).*

- vleeswonden met verlies van weefsel die aanleiding geven tot meerdaagse arbeidsongeschiktheid (code 13*);
- botbreuken (code 020 tot 029);
- traumatische amputaties (verlies van ledematen - code 40 en 41*);
- schuddingen en inwendige letsels die in afwezigheid van behandeling levensbedreigend kunnen zijn (code 53*);
- schadelijke effecten van elektriciteit die aanleiding geven tot meerdaagse arbeidsongeschiktheid (code 54*);
- brandwonden die aanleiding geven tot meerdaagse arbeidsongeschiktheid of chemische verbrandingen of inwendige verbrandingen (code 060 tot 069);
- acute vergiftigingen (code 071 en 079);
- verstikkingen (code 080 tot 089);
- effecten van straling die aanleiding geven tot meerdaagse arbeidsongeschiktheid (niet-thermische -code 102);

Hoewel de Raad van oordeel is dat de hiervoor voorgestelde definitie in grote mate aan de voornoemde bekommernissen beantwoordt, merkt hij op dat er bij de toepassing ervan problemen zouden kunnen rijzen, ondermeer als gevolg van de aanpassing van de definitie aan de Europese terminologieën.

In dit kader vraagt de Raad dat de terzake bevoegde administratie van de FOD WASO één jaar na de inwerkingtreding van de nieuwe definitie tot een evaluatie ervan zou overgaan en dat hij daarover zou worden geraadpleegd.

D. Overdrachtstermijn van gegevens aan het Fonds voor arbeidsongevallen

De Raad herinnert eraan dat krachtens artikel 3 van het koninklijk besluit houdende organisatie en werking van een centrale gegevensbank bij het Fonds voor arbeidsongevallen de verzekeringsondernemingen uiterlijk de zevende dag na iedere maand een hele reeks gegevens aan het Fonds moeten overmaken betreffende de gevallen aangegeven in de loop van de voorgaande maand. Die gegevens worden dan door het Fonds via elektronische weg tijdens de maand na de ongevallen aan de inspectie meegedeeld. Dit moet het de inspectie onder andere mogelijk maken vast te stellen of het om een ernstig arbeidsongeval gaat.

De Raad constateert dat in het ontwerp van koninklijk besluit dat ter advies is voorgelegd, voorgesteld wordt de verzekeringsondernemingen te verplichten genoemde gegevens uiterlijk de tweede dag na de ontvangst van de arbeidsongevallenaangifte aan het Fonds mee te delen.

De Raad merkt op dat dit voorstel blijkbaar gesitueerd moet worden in het kader van de administratieve vereenvoudiging waarbij men o.m. wenst te vermijden dat er dubbele aangiften moeten gebeuren : een eerste maal via het Fonds voor arbeidsongevallen en een tweede maal rechtstreeks aan de inspectie. Die doelstelling kan enkel bereikt worden indien er zekerheid bestaat dat de gegevensoverdracht via het Fonds even snel verloopt als deze van de rechtstreekse aangifte van de werkgever aan de inspectie.

De Raad is het eens met die doelstelling maar wijst erop dat de voorgestelde termijn van twee dagen eigenlijk te kort is. Dienaangaande laat hij opmerken dat de verzekeringsondernemingen niet altijd onmiddellijk over een volledige aangifte van het arbeidsongeval beschikken. Het zal vaak onbegonnen werk zijn om binnen de twee dagen een volledig dossier samen te stellen, bijvoorbeeld omdat men bij verschillende instanties nog gegevens moet opvragen.

De Raad heeft onderzocht hoe dit praktisch probleem verholpen kan worden zonder aan de voornoemde doelstelling afbreuk te doen.

De Raad wijst erop dat de inspectie om na te gaan of het ongeval als ernstig moet beschouwd worden slechts over een beperkt aantal elementen moet beschikken. Het betreft meer bepaald de identificatie van de betrokken werkgever(s), de identificatie van het slachtoffer, de plaats, de datum en het uur van het ongeval, het betrokken agens of de vorm van het ongeval en de letsels. De overige elementen worden eerder meegedeeld in het kader van statistische en onderzoeksdoeleinden.

Tegen die achtergrond acht de Raad het geboden de lijst van mee te delen gegevens in twee groepen op te splitsen :

- de hiervoor geciteerde gegevens, die binnen de twee dagen aan het Fonds zouden moeten worden meegedeeld;
- de overige gegevens waarvoor de thans geldende overdrachtstermijn van toepassing zou blijven.

De Raad stelt voor het voornoemd koninklijk besluit in die zin te wijzigen.
